

Arrest

nr. 108 899 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat E. D'Herde en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap te bezitten van Afghanistan en van Pashtoun origine te zijn. U geeft aan afkomstig te zijn uit het dorp Shangar in het district Asmar van de provincie Kunar. U woonde samen met uw gezin bij uw oom. Uw oom was een lid van Taliban bracht Taliban bij u thuis. Uw buur zag dit en vroeg aan uw oom om geen Taliban meer mee te brengen omdat jullie anders problemen zouden kunnen krijgen. U en uw oom hadden hierdoor een discussie. U zei tegen uw oom dat één van jullie beter kon verhuizen. Uw oom zei hierop dat hij de eigenaar was van het huis en u kon gaan waar u wou. De volgende dag verhuisde u met uw gezin naar een andere woning in Shangar. Jullie bleven er bijna een maand. U ging naar de moskee om te bidden en vóór het gebed praatte u wat met de mannen voor de moskee. Op een zeker moment werd u er benaderd door Taliban. Ze zeiden u dat uw oom dood was en nodigden u uit hen te vervoegen. U ging naar het huis van de Malik ging om dit te bespreken. Tijdens uw bezoek aan de Malik was de politie naar u thuis gekomen om naar u te vragen. U diende

zich bij uw terugkeer te melden. Rond 23u00 viel de politie het huis van uw oom aan. U verliet op dat moment het huis van de Malik. De Malik zag wat er gebeurde en gaf aan dat u beter kon vertrekken uit de regio. Hij zei u dat u nu problemen zou hebben met zowel de Taliban als met de politie. Later kreeg u de informatie dat de politie bij de aanval op het huis van uw oom 3 Talibs aangehouden en 2 gedood had. Hierop besloot u Afghanistan te verlaten. U verliet ongeveer 5 jaar geleden Afghanistan. U reisde via Iran en Turkije naar Griekenland, waar u ongeveer 5 jaar zou blijven. U diende een asielaanvraag in bij de Griekse asielinstanties, maar u er nooit een beslissing ontvangen. U werd verschillende keren gearresteerd in Griekenland en de situatie in Griekenland was slecht. Vanuit Griekenland reisde u via Italië en Frankrijk naar België, waar u op 22 april 2012 aankwam en op 23 april 2012 asiel vroeg. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw taskara, taskara's van uw partner, uw twee zonen, uw dochter, uw oom, uw vader en schoonvader alsook enkele bewijzen van landeigendom voor.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfssituatie voor uw komst naar België. Zo blijkt uw geografische van de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn en/of gewoond te hebben te beperkt. Zo geeft u aan afkomstig te zijn uit het dorp Shangar. Enkele dorpen in de buurt van Shangar zijn volgens u de dorpen Chapakoh, Jalala en Bargam. Volgens u ligt uw dorp in het district Asmar van de Kunar provincie. U kent dit district niet onder een andere benaming (CGVS, p. 16). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat het dorp Shangar en de overige door u opgenoemde dorpen gelegen zijn in het district gekend als dorpen gelegen in het district Bar Kunar van de provincie Kunar. Asmar is de naam van het districtscentrum van het district Bar Kunar. U beweert dan weer dat de naam van het districtscentrum van uw district Djadj Kalay zou zijn. Verder wordt vastgesteld dat u enkel weet dat uw district grenst aan het district Dangam, terwijl ook de districten Asadabad, Waygal, Kamdesh en Nari grenzen aan het district Bar Kunar (CGVS, p. 16). Hoewel u er in slaagt een aantal districten van de provincie Kunar correct op te noemen en u ook u de namen van de provinciegouverneur en de politiechef correct weergeeft (CGVS, p. 17 en 18), beweert u dat de provincie Kunar enkel de provincie Nangarhar als aangrenzende provincie heeft. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat ook de provincies Nuristan en Laghman grenzen aan de provincie Kunar (CGVS, p. 18). Voorts blijkt dat u niet over de kennis beschikt die logischerwijs kan worden verwacht van een persoon die zijn leven lang in Afghanistan zou hebben gewoond. Zo geeft u aan dat Afgaans nieuwjaar gevierd wordt bij de overgang van 28 Asad naar de maand Sambula (CGVS, p. 18). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat dit gevierd wordt bij de overgang van 30 Hoot naar de maand Hamal. Verder kan u niet aangeven wanneer de Taliban aan de macht zijn gekomen in Afghanistan (CGVS, p. 18). Bij de vraag welke personen kandidaat waren bij de laatste presidentsverkiezingen toen u zich nog in Afghanistan bevond en die u situeert in 1382 of 138 (2004/2005) geeft u aan dat een zekere Rasoul Amin van jullie provincie kandidaat was bij deze verkiezingen (CGVS, p. 19). In de beschikbare informatie is er echter geen Rasoul Amin te vinden tussen de 18 kandidaten bij de presidentsverkiezingen van 1382(2004).. Verder slaagt u er niet in om aan te geven wanneer de laatste parlementsverkiezingen plaatsvonden toen u zich nog in Afghanistan bevond (CGVS, p. 19). Bovendien blijkt u niet op de hoogte van het feit dat Kunar geregeld te kampen heeft met overstromingen. U beweert dat er in de provincie geen overstromingen zijn (CGVS, p. 19). Verder is het niet aannemelijk dat u zich de kleuren van de verschillende Afghani (Afgaanse bankbriefjes) niet meer zou herinneren en dat u niet zou weten dat er ook Afgaanse muntstukken in gebruik zijn (CGVS, p. 20). Ook aan uw vluchtrelaas kan geen geloof gehecht worden. Zo geeft u aanvankelijk aan dat de politie een paar dagen nadat de Taliban u was komen zeggen dat uw oom dood was bij u thuis kwam en de boodschap om u bij haar te melden achterliet (vragenlijst, 5). Tijdens uw interview voor het CGVS, situeert u dat eerste bezoek van de politie echter op dezelfde dag dat de Taliban u de dood van uw oom is komen mededelen (CGVS, p. 11). Als u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd, herhaalt u enkel uw eerdere verklaring zonder echter een verklaring voor de tegenstrijdigheid te geven (CGVS, p. 11). Ook slaagt u er niet in, hoewel uw oom een Talib was en er geregeld Talibs bij jullie op bezoek kwamen, om namen van actieve Taliban uit uw regio weer te geven (CGVS, p. 15). Verder kan u niet aangeven door wie de Talibs waren opgedragen u te rekruteren of voor welke Talibancommandant(en) deze Taliban werkten (CGVS, p. 15). Ook kan u niet aangeven wat er met u zou gebeuren als u met de Taliban zou meegaan (CGVS, p. 13). U weet ook niet of u een training zou moeten volgen (CGVS, p. 13). Voorts is de door u beschreven gang van zaken - namelijk een poging om u te rekruteren zonder tussenkomst van de dorpsoudsten (CGVS, p. 13) - in tegenspraak met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. De informatie

waarop het CGVS zich beroept, is aan het administratief dossier toegevoegd. Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan zowel uw beweerde verblijfssituatie in Afghanistan als aan de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De door u neergelegde documenten wijzigen hieraan niets gezien dergelijke stukken enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Uw taskara betreft bovendien enkel uw identiteit en nationaliteit die op zich niet ter discussie staan. Bovendien blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielaanvraag. De door u neergelegde documenten in verband met landeigendom bevatten nergens een vermelding van uw naam. Wat betreft uw beweerde verblijfssituatie in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat hij op het platteland werkte en zijn streek nooit verlaten heeft. Hij is analfabeet is en zijn geografische kennis is beperkt. Verzoeker stelt dat hij weet dat nieuwjaar in de maand hamal wordt gevierd. Verder stelt hij ook dat nieuwjaar op het platteland niet echt wordt gevierd. Hij stelt dat zijn politieke kennis nagenoeg nihil is en het dus niet verwonderlijk is dat hij niet op de hoogte is van alle kandidaten van de laatste presidentsverkiezingen. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk heeft verteld over overstromingen in zijn geboortestreek. Achter hun huis was namelijk een rivier en die is door een dambreuk uit zijn oevers getreden. Verzoeker stelt dat hij de vraag misschien niet goed heeft begrepen. Verzoeker wijst op het feit dat de taskara's van zijn vader en schoonvader al erg oud zijn en heel delicaat zijn om na te maken of te vervalsen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Verzoeker stelt dat men op het platteland en op de markt met Pakistaans geld betaalt.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen over zijn verblijfssituatie voor zijn komst naar België.

Volgens verzoeker ligt zijn dorp in het district Asmar van de provincie Kunar. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat het dorp Shangar in het district Bar Kunar ligt en dat Asmar de naam is van het districtscentrum van Bar Kunar. Van verzoeker mag toch wel verwacht worden dat hij weet hoe zijn eigen district heet. Het feit dat hij analfabeet is en zijn geografische kennis beperkt is doet hieraan geen afbreuk.

Verder geeft verzoeker aan dat Afghaans nieuwjaar gevierd wordt bij de overgang van 28 Asad naar de maand Sambula. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat dit gevierd wordt bij de overgang van 30 Hoot naar de maand Hamal. Verzoeker stelt dat hij weet dat nieuwjaar in de maand hamal wordt gevierd. Dit blijkt echter niet uit het gehoorverslag. Verder stelt hij ook dat nieuwjaar op het platteland niet echt wordt gevierd maar hij toont dat niet aan.

Verder kan verzoeker niet aangeven wanneer de taliban aan de macht zijn gekomen in Afghanistan. Dit is nochtans zo'n ingrijpende gebeurtenis dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij dit in de tijd kan duiden.

Verzoeker blijkt ook niet op de hoogte te zijn van het feit dat Kunar geregeld te kampen heeft met overstromingen. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk heeft verteld over overstromingen in zijn geboortestreek. Achter hun huis was namelijk een rivier en die is door een dambreuk uit zijn oevers getreden. Verzoeker stelt dat hij de vraag misschien niet goed heeft begrepen. Dit blijkt echter niet uit het gehoorverslag. Op de vraag of er in Kunar ooit overstromingen zijn geweest, antwoordde verzoeker "neen" en voegde hij eraan toe "niet door de rivier" (gehoorverslag, 19).

Verder is het niet aannemelijk dat verzoeker zich de kleuren van de verschillende Afghaanse bankbriefjes niet meer zou herinneren en dat hij niet zou weten dat er ook Afghaanse muntstukken in gebruik zijn. Verzoeker stelt dat men op het platteland en op de markt met Pakistaans geld betaalt. Hij toont dit echter opnieuw niet aan.

Verzoeker wijst op het feit dat de *taskara's* van zijn vader en schoonvader al erg oud zijn en heel delicaat zijn om na te maken of te vervalsen. Deze documenten bevatten echter geen informatie over verzoekers verblijfssituatie vooraleer hij naar België kwam en kunnen dan ook niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen.

Verzoeker toont ter terechtzitting de originelen van verschillende stukken waarvan zich reeds een kopie in het administratief dossier bevond waardoor geen afbreuk wordt gedaan aan de motivering van de bestreden beslissing. Het betreft verzoekers eigen *taskara* alsook deze van zijn echtgenote, zijn twee zonen, zijn dochter, zijn vader, grootvader en ooms en ook drie landeigendomsbewijzen. De bestreden beslissing motiveerde hierover : *"De door u neergelegde documenten wijzigen hieraan niets gezien dergelijke stukken enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Uw taskara betreft bovendien enkel uw identiteit en nationaliteit die op zich niet ter discussie staan. Bovendien blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. De door u neergelegde documenten in verband met landeigendom bevatten nergens een vermelding van uw naam."*

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweerde herkomst.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER